

genuisse; fila verò singula per se inermi oculo invisibilia pene fuisse. Si ita est, fuisset hoc solum experimentum satis ad colorum naturam ab ipsis incunabilis repetendam.

Prob. III.

DATO NUMERO CLASSIUM ET RERUM IN
CLASSIBUS, COMPLEXIONES CLAS-
SIUM INVENIRE.

¹ **C**omplexiones autem classum sunt, quarum exponens cum numero classium idem est; & qualibet complexione ex qualibet classe res una. Ducatur numerus rerum unius classis in numerum rerum alterius; & si plures sunt, numerus tertiæ in factum ex his: seu semper numerus sequentis in factum ex antecedentibus: factus ex omnibus continuè, erit quæsitum.

² Usus huius problematis fuit tam in usu 6. probl. I. & 2. ubi modos syllogisticos investigabamus, tum in usu 12. ubi & exempla prostant. Hic aliis utemur. Diximus supra Complexionum doctrinam versari in divisionum generibus subalternis inveniendis, inveniendis item speciebus unius divisionis; & denique plurium in se invicem ductarum. Idque postremum ³ huic loco servavimus. Divisionem a. in divisionem ducere est unius divisionis membra alterius membris subdividere, quod interdum procedit vice versa, interdum non. Interdum omnia membra unius divisionis omnibus alterius subdividi possunt; interdum quædam tantum, aut quibusdam tantum. Si vice

versa, ita signabimus $A \begin{Bmatrix} a \\ b \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} c \\ d \\ e \end{Bmatrix}$ si quædam tantum, ita: $A \begin{Bmatrix} a \\ b \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} c \\ d \\ e \end{Bmatrix}$

si quædam quibusdam tantum, ita: $A \begin{Bmatrix} a \\ b \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} c \\ d \\ e \end{Bmatrix}$ Ad nostram

verò computationem primus saltem modus pertinet. In quo exemplum suppetit ex Politicis egregium. A Est Respublica,

ca, a recta, b aberrans, quæ est divisio moralis; c Monarchia, d Aristocrata, e Democratia, quæ est divisio numerica: Ducta divisio ne numerica in moralem, orientur species mixtæ 2 ³ f. 6. a c. a d. a c. b c. b d. b e. Hinc origo formulæ huius: divisionem in divisionem ducere, manifesta est, ducendus enim numerus specierum unius in numerum specierum alterius. Numerum autem in numerum ducere est numerum numero multiplicare, & toties ponere datum, quot alter habet unitates. Origo est ex geometria, ubi si linea aliam extremitate contingens ab initio ad finem ipsius movetur, sic ut eam radat, spatium omne, quod occupabit linea mota, constituet figuram quadrangularem, si ad angulos rectos alteram contingit, *et epomnes* aut quadratum; in aliter rhombum aut rhomboides si alteri æqualis, quadratum aut rhombum; sin aliter, *et epomnes* aut rhomboides. Hinc & spatium ipsum quadrangulare factum ex multiplicatione linearum per lineam æquale est. Cæterum ejusmodi divisionibus complicabilibus pleni sunt libri tabularum; oriunturque nonnunquam confusiones ex commixtione diversarum divisionum in unum, quod dividendibus conscientiam in rectam erroneam probabilem scrupulosam dubiam, factum videtur. Nam ratione veritatis in rectam & erroneam dispefcitur; ratione firmitatis in apprehendendo incertam, probabilem, Dubiam; quid autem aliud dubia, quam scrupulosa? Huius problematis etiam propria investigatio ⁶ Varronis apud B. Augustinum lib. 19. de Civ. D E L. cap. 1. numeri sectarum circa summum bonum possibilem. Primum igitur calculum ejus sequemur, deinde ad exactius iudicium revocabimus. Divisiones sunt VI. ima quadrimembris, 2da & ⁷ 6ta trimembris; reliquæ bimembres. I. Summum Bonum esse potest vel Voluptas, vel Indoloria vel utraque, vel prima natura. 4. II. horum quodlibet vel propter virtutem expetitur, vel virtus propter ipsum, vel & ipsum & virtus propter se. 4 ³ f. 12. III. S. B. aliquis vel in se quærit, vel in societate 12 ² f. 24. IV. Opinio autem de S. B. constat vel apprehensione certa, vel probabilis Academica, 24 ² f. 48. V. Vitæ item genus cynicum vel cultum